

APROXIMACIÓ A LA HISTÒRIA DEL REIKI

Robert Almuní i Yagüe

I Jornada de formació
8 de Març de 2.009

	Pàgina
1.- <u>Introducció.</u>	2
A.- Arrels.	2
B.- La guerra mundial.	4
C.- La versió Takata.	4
2.- <u>La història d'Usui</u>	8
A.- El seu temps i el seu país.	8
B.- La vida d'Usui.	8
C.- El descobriment del Reiki.	10
D.- El seu llegat.	11
3.- <u>El Reiki després d'Usui.</u>	13
A.- Usui Reiki Ryoho Gakkai.	13
B.- Reiki al Japó (Fora de la Gakkai).	14
4.- <u>Chujiro Hayashi.</u>	17
A.- Biografia.	17
B.- Clínica.	18
C.- Ensenyament.	18
D.- Alumnes.	18
E.- La seva mort.	19
F.- La successió.	19
5.- <u>Reiki a Occident - Takata.</u>	20
6.- <u>Reiki post Takata.</u>	23
Furumoto	
Barbara Weber	
7.- <u>Bibliografia</u>	25

1.- INTRODUCCIÓ

La història del Reiki, malgrat el seu origen relativament proper (principis del segle XX), ha estat envoltada d'una considerable confusió i d'un munt de tergiversacions, quan no mentides flagrants. Han calgut molts anys i l'esforç investigador de moltes persones per a recuperar una versió que, si bé no es completa, al menys és rigorosa.

Les causes d'aquest fenomen es podrien sintetitzar en tres circumstàncies que conflueixen en el temps, a saber :

- A.- ARRELS - EL CARÀCTER HERMÈTIC DE LA CULTURA JAPONESA.
- B.- L'ESCLAT DE LA SEGONA GUERRA MUNDIAL.
- C.- L'ACTUACIÓ DE HAWAYO TAKATA QUE TERGIVERSA LA REALITAT

Després de la segona guerra mundial el Reiki es difon per occident a través d'una única font, a la que tothom considera com a genuïna, la Mestra Hawayo Takata, la qual assegura ser l'única supervivent. La seva versió serà considerada verídica fins fa ben poc.

Cap el 1998, gràcies a les investigacions de Frank Arjava Petter, un Mestre de Reiki alemany, instal·lat al Japó des del 1992, es van desfent els malentesos i errors. El seguiran altres estudiosos i avui podem tenir dades fiables, que de manera sintètica s'exposen en aquest treball, tot i que encara queda molt per aclarir.

A.- ARRELS

Hem dit que una de les causes de la gran ignorància sobre l'origen del Reiki calia cercar-la a la idiosincràsia del poble japonès, determinada per les seves condicions geogràfiques i la seva història més recent. Si volem entendre, doncs, tot plegat ens cal conèixer algunes dades sobre la pàtria de Mikao Usui.

MENTALITAT

En termes generals podríem definir la mentalitat japonesa com la pròpia d'una gent més intuïtiva que racional, que tendeix a pensar més en imatges que en conceptes, que segueix el cor i l'abdomen més que nos pas el cap. La seva escriptura, fonamentada en els KANJIS o ideogrames és l'expressió d'aquesta estructura mental.

La política, curiosament és la gran excepció, doncs està determinada pel corrent Confusionista, segons el qual tot està reglamentat fins el més petit detall. La societat, al menys en l'època d'Usui, estava dividida en classes molt impermeables.

Aquesta manera de funcionar provocava la paràlisi quan es produïa un fet inesperat, doncs no hi havia capacitat de resposta. Cal tenir en compte que la tradició jugava un paper cabdal.

REGLES BÀSIQUES

A manera de síntesi, Frank Arjava, ens detalla quatre regles a través de les quals podem situar la mentalitat japonesa tradicional i, pot ser, la present :

A.- CONSCIÈNCIA DE GRUP - UCHI

La paraula japonesa "uchi", es podria traduir per "casa nostra/meva", "la meva/nostra empresa", la meva/nostra comunitat, o fins i tot "jo mateix". Aquest concepte implica d'alguna manera la negació de l'ego individual en benefici de la integració en un ego col·lectiu. La gent no acostuma a prendre decisions o iniciatives individuals.

La persona es sent plenament una part integrant del seu grup que pot anar des de la família a la nació, tot passant per l'escola, l'empresa, el veïnat o el poble. El Japó, pel seu caràcter insular no ha tingut mai consciència de l'existència de nacions veïnes.

Els estrangers són vistos com a gent clarament aliena a les seves coses i, en conseqüència, que no poden compartir tot allò que ha sorgit en el si de la seva comunitat i que els pertany en exclusiva.

Això explica el perquè ha quedat durant tants anys amagada la veritable història del Reiki. La societat que va fundar Usui (Usui Reiki Ryoho Gakkai) en teoria està oberta a tothom, sempre que sigui japonès, però a la pràctica ni tant sols això es compleix. En prou feines té 500 membres. Si tenim en compte que el Japó té 120 milions d'habitants, es pot veure que constitueix un grup clarament tancat.

B.- SENTIT JERÀRQUIC

La societat japonesa està fortament gerarquitzada, amb normes i regles amb un fort toc militarista. No hi ha pràcticament espai per a les relacions d'igual a igual. Tothom es relaciona amb els altres amb un sentit de superioritat o subordinació.

Als pocs instants de trobar-se dues persones ja ha sorgit aquest sentit de jerarquia, ja sigui de cap a empleat, de llicenciat a no llicenciat, de més antic a la feina a més nou, de més gran a més jove, etc. Qualsevol cosa serveix per establir la diferència i l'acceptació d'aquest sentit de superioritat o inferioritat.

C.- KOKORO

Aquest és un concepte fonamental i a la vegada estrany per a la mentalitat occidental. Expressa la unitat entre la raó i els sentiments, cosa per a nosaltres difícil d'aconseguir. Però per a la mentalitat japonesa això, no només no és un problema, ans al contrari és una necessitat i un fet natural.

D.- CALLAR

Una vella dita diu "parlar és plata, callar és or", però els japonesos van més enllà i consideren que "qui parla és tonto". No cal oblidar que a la tradició budista zen es diu que "qui parla no sap i qui sap no parla".

Hem de tenir en compte que la cultura d'aquest país es centra en la intuïció, en percebre a l'altre sense parlar i sense discutir. Escoltar i observar és la millor manera de descobrir, de comprendre. Amb un cop d'ull un japonès sap el que pensa un occidental, el qual necessitaria grans explicacions i un llarg interrogatori.

B.- LA GUERRA MUNDIAL

La segona guerra mundial va significar un autèntic trasbals pel poble japonès. Es va aguditzar l'aïllament i va despertar una profunda antipatia en el món occidental, especialment als estats Units que, a partir del bombardeig de Pearl Harvour per part de l'exèrcit japonès, van renegar de qualsevol cosa que tingués a veure amb aquest país.

Així doncs, tot el que venia del Japó era vista amb recel. Això ens explicaria perquè la difusora del Reiki a Occident va maquillar profundament la vida i les dades de Mikao Usui amb la finalitat, segurament, de fer-lo atractiu als ulls dels nord-americans.

Però la guerra i la posterior postguerra també van contribuir a que occident no volgués saber gaire bé res de la cultura japonesa i s'esforcés més per occidentalitzar-la, en lloc de comprendre-la o fins i tot aprendre tot allò que pogués resultar útil i enriquidor.

C.- LA VERSIÓ TAKATA

Com ja s'ha apuntat fins fa molt poc l'única versió que es tenia sobre la vida i obra del fundador del Reiki ens fou donada per Hawayo Takata, que a la vegada es presentava com a única Mestra viva i, per tant, única hereva del llegat d'Usui. Això vol dir que podem trobar molts llibres sobre Reiki que transcriuen, amb més o menys retocs una versió històrica que avui sabem que era totalment falsa.

Tot seguit s'exposa, per una banda la llegenda que Takata va fer circular sobre la vida d'Usui i el seu descobriment del Reiki i, per l'altra, les informacions i metodologia que va transmetre als seus alumnes i que, segons afirmava, eren els autèntics que ensenyava el creador del Reiki.

LA LLEGENDA USUI, SEGONS TAKATA

Se'ns diu que Usui era un professor de una petita universitat cristiana de Kioto. Un dia, en una discussió amb alguns alumnes, se li va plantejar la pregunta sobre si ell havia vist mai guarir amb les mans, tal i com es diu a l'Evangeli que feia Jesús.

Segons aquest relat, que descriu a Usui com un creient fervent de les Sagrades Escripures, va quedar tant consternat que va decidir aprofundir en aquesta qüestió i se'n va anar a la recerca de coneixements més profunds sobre la transmissió de l'energia curativa.

Es conta que hauria deixat el seu càrrec i se'n hauria anat cap els Estats Units a on estudiaria Teologia, però sense poder trobar la resposta als seus dubtes. De retorn al Japó i amb l'esperança de trobar documents que li aportessin alguna llum, es va dedicar a estudiar a fons els ideogrames xinesos i japonesos i va aprendre sànscrit, l'antiga llengua de l'Índia.

Es diu que en un monestir tibetà va trobar finalment antics textos sànscrits que contenien uns "sutres", paraula que vol dir regla, norma, a on hi havia ensenyaments de Buda que fins aleshores nos s'havien traduït, així com símbols sagrats.

En altres versions s'explica que es va recloure en un monestir zen de Kioto a on va ser convidat a romandre i estudiar. Allà hauria fet els seus estudis més profunds a través dels quals volia assolir la fórmula per connectar amb un ser superior que li atorgués el do de la sanació.

Sembla, per tant, que havia trobat la resposta al gran dubte que el mortificava, és a dir com era possible guarir amb les mans, o sigui com es podia transmetre energia curativa als altres essers humans i a un mateix. Havia, doncs, descobert el coneixement, però no sabia com portar-ho a la pràctica. Fou llavors que va prendre la decisió de retirar-se a una muntanya sagrada a meditar. En altres versions aquests retir li fou aconsellat per l'abat del monestir.

En aquell indret es va posar davant 21 pedretes; per a senyalar el temps en treia una cada dia que passava. Va dejunar, resar i llegir textos sagrats. La seva fe era fortíssima, confiava en la voluntat de Déu per a assolir la il·luminació entorn el secret de l'energia guaridora.

Poc abans de l'alba del darrer dia, a la fi d'una meditació intensa, Mikao Usui va pregar novament al cor del Senyor a fi que li mostrés la llum. De cop va aparèixer en el cel una llum brillant que amb gran rapidesa s'acostava cap a ell. Sense cap por la va contemplar i aquesta llum el va colpejar al mig del front.

Va perdre la consciència i quan es va refer es sentia molt animat i ple d'energia. Va baixar ràpidament de la muntanya per explicar a l'abat tot el que li havia passat. En el camí de tornada es va donar un cop a un peu. De manera inconscient es va posar les mans al lloc del cop i, per sorpresa seva, va descobrir que el dolor havia desaparegut i la ferida s'havia curat.

Al peu de la muntanya s'aturà en una fonda a menjar a on va observar que la filla de l'amo tenia molt mal de queixal. Usui va demanar permís al pare per posar les mans damunt de la cara de la noia. Tant bon punt ho va fer, la inflamació va baixar i el dolor desaparegué. Llavors Usui va demanar menjar, si bé l'hostaler el va advertir que era massa menjar pel algú que acabava de fer un dejuni. Mikao va menjar-s'ho tot sense tenir cap molèstia.

De retorn al monestir, es va canviar de robes, va demanar una audiència a l'abat, a qui va guarir la seva artritis. Tot seguit va decidir anar-se'n a la ciutat dels captaires per ajudar als pobres i desemparats a tenir una vida millor. La llegenda diu que va treballar-hi durant set anys.

Va començar per guarir els homes més joves doncs pensava que es curarien més aviat. Un cop els hi havia aplicat Reiki els enviava al monestir perquè els hi donessin robes noves, un nom nou i una feina. Però es va adonar que al cap de poc temps els mateixos joves tornaven a aquell racó de món. Quan els hi va

preguntar perquè ho feien, li respongueren que era més fàcil demanar almoïna que treballar.

Es va adonar, doncs, que estava guarint el cos però no l'esperit. Es va retirar al monestir de nou a meditar i després d'un cert temps va instaurar el cinc preceptes, a fi que transformessin també la seva vida. A la vegada es va adonar que no podia donar el do de l'energia a tothom, sinó només a aquells que veritablement la volguessin incorporar a la seva existència.

Llavors va començar a viatjar per tot el Japó, de poble en poble i de ciutat en ciutat tot ensenyant el Reiki.

Avui sabem que tota aquesta història és una pura invenció de Takata i que no hi ha pràcticament res de cert en tot el que ens va transmetre, si exceptuem el fet que Usui anés al mont Kurama a meditar.

Alguns estudiosos han volgut considerar que aquesta llegenda, més que una descripció històrica, volia ser una mena de relat simbòlic que descriu el procés de realització que tota persona ha de portar a terme, encarnat en la persona d'Usui i la seva suposada experiència. En aquest sentit es pot llegir el capítol 12 del llibre "REIKI Y EL BUDA DE LA SANACIÓN", de Maureen J. Kelly.

LA METODOLOGIA USUI, SEGONS TAKATA

Però si la història d'Usui i el descobriment del Reiki era falsa, també ho són algunes de les afirmacions que Takata feia entorn a la seva condició de Mestra i a la metodologia que seguia el fundador.

ÚNICA MESTRE VIVA

La senyora Takata es definia a ella mateixa com la única Mestra viva, doncs segons afirmava, tots els mestres i practicants havien mort durant la guerra. Avui sabem que els iniciats per Usui van seguir practicant Reiki, abans, durant i després de la guerra i que l'associació que havia fundat Usui mai va deixar d'existir, tot i que durant la guerra havia quedat aturada.

Fins i tot la pròpia Takata va tenir contactes, després de la guerra, amb Mestres de Reiki del Japó, com era el cas de la senyora Hayashi, esposa d'un deixeble d'Usui que a la vegada va ser el seu mestre.

REIKI TRADICIÓ ORAL

Una de les coses que Takata afirmava amb més convicció i ho portava a la pràctica era el fet de considerar que el Reiki era un coneixement de transmissió oral i que no s'havia de donar cap escrit.

Avui sabem que això no és cert, doncs tenim proves que tant Usui com Hayashi havien elaborat notes que donaven als seus deixebles. La mateixa Takata en tenia un que li havia donat el seu mestre i del que havia donat còpies a alguns dels seus deixebles.

REIKI AUTÈNTIC D'USUI

Havia dit que ella practicava i ensenyava el Reiki del Sr. Usui, però sabem per la senyora Koyama (5a. Presidenta de la Gakkai, associació fundada per Usui), que molts dels exercicis que havia ensenyat Usui, Takata els va ignorar.

D'altra banda ella havia estudiat amb el senyor Hayashi en el 1935, època en la que aquest havia abandonat la Gakkai i havia creat el seu propi mètode, amb forces canvis en relació a l'ensenyament original. Això vol dir que Takata no practicava Reiki Tradicional, sinó la variant de Hayashi que a la vegada ella havia modificat, deixant de banda exercicis fonamentals del mètode Usui.

ELS CINCPRINCIPIS

A través de Takata es va transmetre la idea que els cinc principis que Usui recomanava de repetir a viva veu cada matí i cada vespre, asseguts i amb les mans en posició Gassho, com a meditació per a transformar la nostra vida, havien estat establerts i creats per ell, a partir d'una meditació.

Avui sabem que en realitat havien estat establerts per l'emperador Meiji (1868-1912) que va regnar en la primera etapa de la vida d'Usui i al qual ell admirava. La traducció que ens ha arribat, segons els criteris de Takata, presenten diferències importants en relació a una traducció més acurada del japonès.

ELS PRINCIPIS SEGONS TAKATA

TRADUCCIÓ MÉS ACURADA

Només per avui no et preocupis

En el dia d'avui confia en la vida

Només per avui no t'ennabiïs

En el dia d'avui abandona la ira

Honora els teus pares, mestres i ancians

Sigues agraït i humil

Guanyat la vida honestament

Treballa amb esforç (en tu mateix)

Demuestra gratitud a tots els éssers vius

Sigues gentil envers el teu proïsme

En la versió de Takata es pot percebre un fons de moralisme, molt apropiat per a la mentalitat occidental que ella va conèixer. Però la versió d'Usui o millor de Meiji respon a la filosofia budista de la recerca de la unitat amb el tot, de l'harmonia amb l'Univers. No és un conjunt de normes, sinó un esquema per trobar la pau.

2.- LA HISTÒRIA D'USUI

Un cop establerts tots els errors que el Reiki d'occident ha alimentat al llarg dels anys, exposats en el capítol precedent, tot seguit ens endinsarem en la biografia de Mikao Usui, amb les dades que fins al dia d'avui sabem que són correctes. Això no treu que la seva història encara presenti llacunes importants, com a conseqüència de les característiques del poble japonès en general, ja esmentades i dels membres de l'associació que ell va fundar, en particular.

Gràcies a les aportacions de diversos investigadors que es detallen a la fi d'aquest treball, amb indicació de la bibliografia disponible i que s'ha utilitzat per portar-lo a terme, podem afirmar que tot el que s'exposa ha estat verificat.

A.- EL SEU TEMPS I EL SEU PAIS

El fundador del Reiki va néixer al Japó en un temps de grans transformacions, no lliures de trasbalsos. Després de 200 anys de tancament voluntari. Amb l'arribada de nou de la dinastia Meiji (1868-1912), comença una obertura del país cap a l'exterior i una modernització a nivell tècnic.

Però en els primers anys es prohibeixen el Budisme, vigent des del segle V i el Cristianisme, que no serà legalitzat fins el 1877, per a donar major rellevància al Sintoisme, la religió oficial que donava a l'emperador la condició divina. En aquest procés van morir molts monjos budistes i es van destruir molts monestirs.

Pot ser que com a conseqüència d'aquesta persecució religiosa, que Usui va viure directament, es decidís a incorporar el 5 principis que foren establerts per l'emperador Meiji.

En un sentit social es produeix la pèrdua de poder de la casta Samurai i la rígida separació de classes existent. Cal pensar que la classe no dominant no va poder usar cognoms fins a l'any 1870.

B.- LA VIDA D'USUI

Tot el que avui sabem sobre la vida d'Usui no té característiques llegendàries ni màgiques però està contrastat i, per tant, es pot considerar fidedigne. La peça fonamental que va obrir totes les investigacions està constituïda per la làpida que els seus deixebles li van erigir al costat de la seva tomba. A partir d'aquí els diversos investigadors van poder establir contacte amb persones que l'havien conegut en vida o que tenien referències dignes de crèdit.

Mikao Usui va néixer el 15 d'agost de 1865 en el poble de Taniiai (avui conegut com Miyama Cho), al Japó, en el comptat de Yamagata, prefectura de Gifu. El seu pare es deia Uzaemon i la seva mare Kawaii.

La seva família pertanyia a la classe alta i descendia de samurais. Un dels seus avantpassats va ser, segons es creia, Tsunetane Chiba (1118-1201) un famós samurai. Hiroshi Doi va dir que no era exacte, que el veritable antecessor era Toshitane Chiba, que en el 1551 va conquerir la ciutat d'Usui.

En qualsevol cas sabem que pel seu origen va poder tenir contactes i relació amb persones de la classe dirigent. La religió de la seva família era el budisme Tendai i de petit va estudiar en un monestir d'aquesta secta.

A partir dels 12 anys es va interessar per les arts marcial, en les que va destacar de manera important i en va esdevenir un gran expert. També va practicar una variant de Qi Gong xinès que a Japó es coneixia com a KIKO.

Es diu que també va conèixer a Morihei Ueshiba, fundador del AKIDO, Gichin Funakoshi, fundador del KARATE modern i a Jigoro Kano fundador de Judo. Tot plegat el vincula de manera directa amb les diverses arts marcial, tant característiques de la societat japonesa.

Es va casar amb Sadako Suzuki i van tenir dos fills, un noi que es deia Fuji i una noia que es deia Toshiko. El fill, que es va fer càrrec dels negocis familiars a la mort del pare, va esdevenir professor de la Universitat de Tokio. Però en cap cas va estar relacionat amb el Reiki. La filla va morir jove, als 22 anys.

Usui va destacar per l'esforç que hi posava en tot i en especial per la seva gran curiositat i afany de saber. La seva passió era la lectura i la poesia. No era un doctor en l'estricta sentit de la paraula però se'l respectava com a tal doncs tenia grans coneixements de filosofia, psicologia, teologia, taoisme, així com de medicina i de pràctiques de curació. Era un home polifacètic.

Aquest afany i esforç que marquen la seva vida, al servei de l'aprenentatge constant, l'ajudarà a donar forma i estructura a l'art que més tard serà conegut com a Reiki, tot i que ell al principi l'anomenava USUI DO (camí d'Usui).

Els que el conegueren el descriuen com un home cordial, senzill i humil, amb un cos sa i fort. Era famós pel seu constant somriure als llavis, però en cas de dificultats sabia defensar-se molt bé. Persona molt atenta era considerat, des de molts punts de vista, una ànima virtuosa.

També va ser recordat com un hàbil i respectat home de negocis, si bé no es coneix amb certesa quina mena de negocis tenia. El que si es coneix és el seu treball com a secretari o home de confiança d'un polític destacat de l'època, el senyor Shinpei Goto, que va arribar a ser alcalde de Tokio.

Gràcies a estar al servei d'aquest polític va poder viatjar per tot el Japó, així com a l'estranger, a Estats Units i Europa. Això li va proporcionar un enriquiment cultural i una visió més àmplia del món.

L'any 1914 va esdevenir un monjo laic del budisme Tendai o "zaike". En aquesta nova vida va rebre el nom de Gyoho o Gytse. Aquesta mena de monjos podien seguir vivint amb la família. El Tendai és un corrent espiritual que va arribar al Japó a l'inici del segle XIX i que es fonamenta en la meditació i en elements esotèrics com ara els mudres i els mandales.

Com que el Hieizan, o principal complex del budisme Tendai es troba prop de Kioto, es creu que Usui hi intervenia com a sacerdot laic. Alguns creuen que aquesta entrada a la vida religiosa va ser deguda a que els negocis per aquelles dates no li anaven gaire bé.

C.- EL DESCOBRIMENT DEL REIKI

Un dia va sentir la necessitat de fer un retir i va tornar al mont Kurama (Kurayama en japonès) a on havia estudiat de jovenet. El món Kurayama pertanyia originalment a la secta Tendai, si bé l'any 1949 va passar a mans de la secta Kurama.

Va decidir romandre-hi durant 21 dies per a jeure, cantar, pregar i meditar. Es diu que es posava a sota d'un salt d'aigua i feia caure l'aigua damunt del cap per activar el xakra Sahasrara.

El març de 1922 (*), a la fi del seu retir, va sentir com una poderosa llum espiritual penetrava el seu cap i va experimentar el Satori. Aquesta llum no era altra cosa que l'energia Reiki que li va entrar com si rebés una sintonització. Tot d'una s'adonà que amb aquesta energia podia curar als altres sense consumir-ne la pròpia.

Segons s'assenyala a la seva làpida l'experiència de Reiki fou miraculosa, però cal tenir en compte que al Japó es considera indispensable que qualsevol fundador d'una disciplina rebi la inspiració des d'instàncies superiors.

Primer va practicar el Reiki en si mateix, després amb la família, fins a comprovar els bons resultats que obtenia en les més diverses malalties. A fi de donar-lo a conèixer i fer-lo accessible al públic en general, va obrir aquell mateix any (*) una clínica a Harajuku, Tokio.

El seu trasllat a Tokio podria estar relacionat amb la seva vinculació amb Shinpei Goto que llavors era ja alcalde d'aquella ciutat.

(*) Sobre les dates d'aquests esdeveniments cal fer una observació. Segons alguns autors el consultori va ser obert l'any 1921, de manera que la seva pujada al mon Kurayama, havia de ser també anterior.

S'ha especulat molt sobre la data en que va iniciar l'ensenyament i pràctica pública del Reiki. Segons un article que va publicar Hayashi en el 1928 el sistema havia estat fundat algunes dècades abans.

També l'any 1922 es considera que va fundar la Usui Reiki Ryoho Gakkai (Associació del Mètode Reiki d'Usui) de la que en seria el primer president.

En el setembre de 1923 es va produir un devastador terratrèmol que va afectar Tokio i Yokohama amb milers de morts, ferits i malalts, doncs eren dues ciutats molt poblades. Usui, commogut per aquesta desgràcia es va dedicar amb totes les seves forces a guarir totes les persones que podia.

Al cap de poc temps la seva clínica es va fer petita i en el febrer del 1925 es va traslladar a les afores de la ciutat, a Nakano a on en va fer una de nova. La seva fama es va estendre per arreu i se'l convidava a moltes ciutats. Fins i tot va rebre el gran mèrit honorífic governatiu KUN SAN TO.

El dia 9 de març de 1926 mor a Fukuyama víctima d'una apoplexia cerebral quan tenia 62 anys. Sabem que la seva voluntat era que el Reiki arribés a tothom, que no quedés limitat a un grup o sota control i limitació d'alguna mena. Va ser enterrat al costat del temple Saihoji a Suginami-Ku, Tokio. Es tracta d'un cementiri que pertany a la secta budista de la Terra Pura.

D.- EL SEU LLEGAT

Mikao Usui ens va deixar un mètode meravellós, potent, estructurat i a l'abast de tothom. Ara coneixem, encara que de manera fragmentada, tot el que va representar el treball d'aquest home. Els aspectes més importants, coneguts fins avui són :

A.- ESTRUCTURA DE L'ENSENYAMENT

Usui ensenyava el seu mètode seguint, en certa manera, el sistema que regia en moltes arts marcial, és a dir a base de diversos nivells que el deixeble havia d'anar superant. En el cas del Reiki es distribuïen de la manera següent :

Conformen el SHODEN	6è. RUKU -TO
	5è. GO - TO
	4rt. YON - TO
	3er. SAN - TO
Conformen L'OKUDEN	2on. OKUDEN – ZENKI (Primera meitat)
	1er. OKUDEN - KOKI (Segona meitat)

SHINPIDEN Nivell de l'ensenyant

Així com actualment a occident els tres nivells o sigui el Shoden, l'Okuden i el Shínpiden es superen en pocs mesos, a l'època d'Usui un deixeble podia trigar molts anys per arribar, només a l'Okuden.

Es diu que va formar més de 2.000 alumnes, dels quals 60 o 70 van assolir el nivell Okuden, però només 21 van arribar al Shínpiden. Malgrat la seva gran tasca mai va ser anomenat Mestre, ja que aquest títol és propi d'occident.

Era conegut com el Sensei Usui paraula que en japonès vol dir professor, però és com un títol de respecte que un mateix no es pot atribuir, sinó que te l'han d'atorgar els altres com a reconeixement.

Dels 21 deixebles que van arribar al nivell de Shínpiden només se'n coneix el nom de 11 que són :

JUZABURO USHIDA (Va ser el 2on. president de la Gakkai)
KANICHI TAKETOMI (3er. President de la Gakkai)
YOSHIHARU WATANABE (4rt. President de la Gakkai)
CHUJIRO HAYASHI
IMAE MINE
SONO Tsuboi
TETSUTARO IMAIZUMI
HARUE MAGANO
TOSHIRO EGUCHI
KAIJI TOMITA
KOZO OGAWA

B.- L'APLICACIÓ DEL REIKI

Tal i com hem vist, la mentalitat japonesa és fortament intuïtiva i, per tant, l'aplicació del Reiki que Usui ensenyava també. Les posicions que s'utilitzen a occident són una aportació posterior.

Ell només facilitava algunes posicions de mans preestablertes, per aquelles persones que tenien dificultat per a treballar a través de la intuïció. També amb aquesta finalitat utilitzava els símbols.

Per a Usui el Reiki es fonamentava en tres pilars bàsics :

GASSHO (Meditació)
REIJI – HO (Pregària)
CHIRYO (Tractament)

A part, com a treball personal també considerava imprescindible la repetició i posada en pràctica del Gokai o sigui els 5 principis ja esmentats.

C.- LA DOCUMENTACIÓ

Avui també sabem que Mikao Usui va elaborar una guia de sanació, coneguda com Ryoho Shishin a la que s'hi van afegir altres notes ja existents i, de tot plegat, en va resultar el Reiki Ryoho Hikkei o manual de teràpia Reiki.

D.- L'ENSENYAMENT

També sabem que el fundador del Reiki seguia un procediment, a l'hora d'ensenyar el Reiki, que consistia en unes sessions compostes de :

- Lectura d'un dels poemes de l'emperador Meiji.
- Una conferència o classe.
- L'explicació de un o dos cassos, per il·lustrar l'ensenyament.
- La pràctica de la meditació Gassho i la respiració Joshin Kokyu Ho.
- Aplicació de Reiki entre els alumnes assistents.

3.- EL REIKI DESPRÉS D'USUI

A la mort d'Usui, el Reiki entra en un procés que es caracteritza per dos factors fonamentals : expansió i fragmentació. Per una banda s'expandeix de manera impressionant, especialment a occident, doncs al Japó no esdevindrà mai una pràctica excessivament coneguda.

Però al mateix temps i per diverses causes que tot seguit s'analitzen sorgeixen diferents escoles o formes d'utilització d'aquesta energia que sovint s'allunyen considerablement del que sembla que fou l'original practicat pel seu fundador. En molts casos s'afegeixen tècniques i pràctiques que no tenen gens a veure amb el que fou i és el Reiki.

A grans trets podríem dividir, d'entrada, la pràctica de Reiki post Usui, en tres corrents :

A.- LA GAKKAI

B.- REIKI AL JAPÓ (FORA DE LA GAKKAI)

C.- REIKI A OCCIDENT

A.- USUI REIKI RYOHO GAKKAI

L'associació que va fundar Usui, a la seva mort, va ser presidida per un deixeble seu, Juzaburu Ushida, el qual va ser l'impulsor del projecte per erigir la làpida que avui s'alça al costat de la tomba del fundador i que tant útil ha estat per entendre la seva vida i obra.

Hi ha investigadors que creuen que Usui no fou el primer president perquè no va crear l'associació, sinó que aquesta va sorgir després de la seva mort i que, en tot cas, li va ser atorgada la primera presidència com a homenatge pòstum.

El següent sis presidents fins els nostres dies, tot i que els tres darrers ja no aprengueren directament d'Usui, sinó dels seus deixebles. Tot seguit es detallen tots els presidents i les dates en que varen ocupar el seu càrrec :

Sr. MIKAO USUI	1922	-	1926
Sr. JUZABURU USHIDA	1926	-	1935
Sr. KANICHI TAKETONI	1935	-	1960
Sr. YOSHIHARU WATANABE	?	-	1960
Sr. HOICHI WANANI	?	-	1975
Sra. KIMIKO KOYANA	1975	-	1999
Sr. MASAYOSHI KONDO	1999	-	AVUI

Aquesta associació va tenir una història una mica accidentada a causa de la guerra, en quin període va haver de suspendre les seves activitats. D'altra banda els practicants de Reiki havien de portar a terme les seves activitats amb gran

discreció a fi de no ser confosos amb els moviments pacifistes, durament perseguits per les autoritats d'aquella època.

Després de la guerra, però, el caràcter reservat o gaire bé secret de l'associació es va mantenir i sota cap concepte els seus membres han volgut obrir-la als occidentals, ni tant sols per a intercanviar experiències. Fins i tot, com ja hem vist, resulta difícil l'entrada pels japonesos, de manera que es tracta d'una entitat amb molts pocs membres. Algunes fonts parlen de 500 altres de 100.

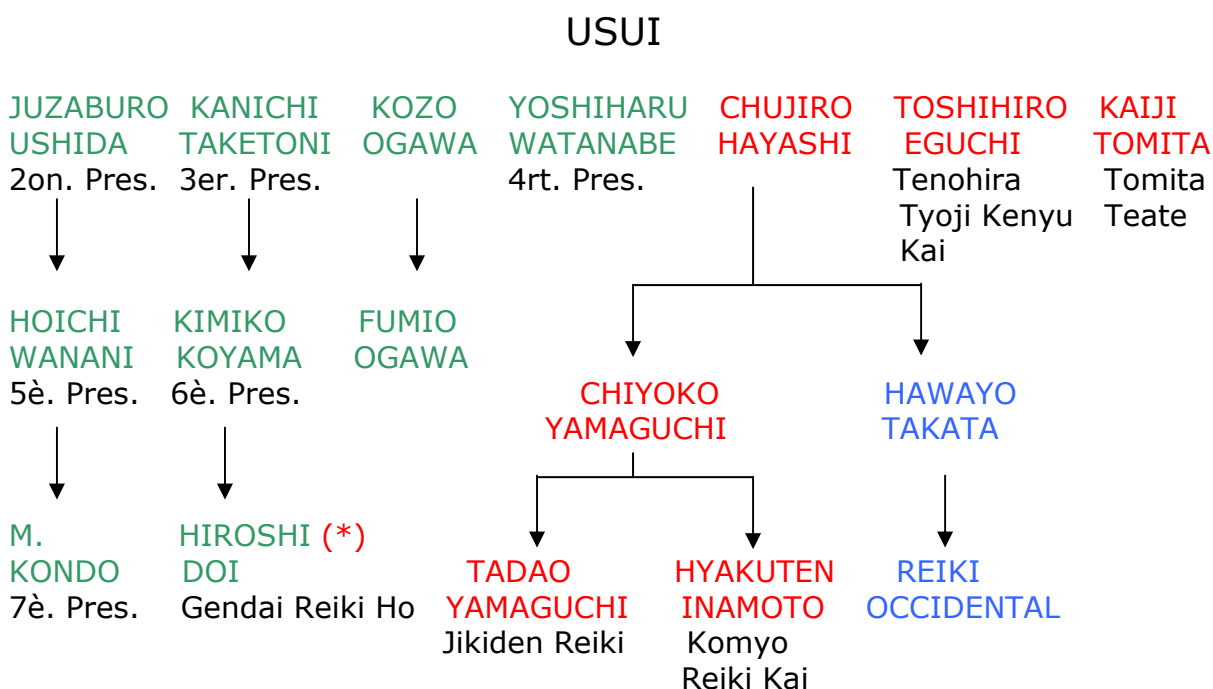
La informació de que es disposa ens ha arribat a través de Hiroshi Doi, un membre que ha elaborat el seu propi sistema anomenat Gendai Reiki Ho, que vol dir "**mètode modern de Reiki**", tot i que es considera que segueix força de prop els ensenyaments d'Usui.

A part dels que varen ostentar la presidència de l'associació, tenim un altre deixeble, Kozo Ogawa, que va continuar sent membre i que va iniciar al seu fillastre Fumio Ogawa, que es va adherir a la Gakkai l'any 1942 i va completar els sis nivells en 14 mesos. Gràcies a aquest, s'ha pogut tenir accés a moltes dades sobre la història del Reiki, doncs és dels pocs que han accedit a tenir contacte amb els occidentals.

Però com veurem, no tots els deixebles directes d'Usui, ni tan sols els 11 que s'han esmentat abans i que són aquells dels quals es coneix el non i se'n pot afirmar amb força convicció la seva existència real, varen formar part de la Gakkai.

B.- REIKI AL JAPÓ (Fora de la Gakkai)

Al Japó hi hagut practicants de Reiki que no formaven part de l'associació fundada per Usui. Alguns, tot i ser deixebles seus optaren per seguir una via independent i en alguns cassos fundaren escoles i estils propis. El cas més conegut és el de Chujiro Hayashi el qual, a part de donar vida a un mètode al marge de la Gakkai, fou el que va permetre la difusió del Reiki fora del Japó.

Així, doncs, segons l'esquema reproduït a la pàgina anterior podem veure, assenyalats en verd els deixebles d'Usui que formaren part de l'associació (Gakkai) i els alumnes que varen rebre la seva formació d'aquestes persones. En vermell apareixen els deixebles d'Usui que optaren per seguir vies al marge de l'associació. Finalment en color blau s'assenyala la fundadora del Reiki occidental.

Pel que fa a la resta dels 11 deixebles d'Usui, no es tenen notícies de la seva activitat en relació a la pràctica del Reiki. Els senyors Toshihiro Eguchi i Kaiji Tomita fundaren escoles i mètodes que, com podem veure per la seva denominació no es pot considerar en realitat Reiki.

Toshihiro Eguchi va ser amic personal d'Usui i segons que sembla va estudiar amb ell l'any 1.921. Dos anys més tard va tornar per presentar els seus propis conceptes sobre sanació. Es diu que va seguir estudiant amb Usui des del 1925 fins al 1.927 i després de la seva mort encara va continuar al seu establiment.

Però l'any 1.928 va abandonar la Gakkai i va fundar el Tenohira Ryoji Kenkyu Kai (Centre d'investigació sobre les curacions amb les mans). No hi ha certesa sobre el nivell que va assolir. Hiroshi Doi diu que no va arribar a ser Shínpiden. El cert, però, és que va introduir a centenars de milers d'alumnes a la tècnica de curació amb les mans.

Kaiji Tomita va estudiar amb Usui al voltant de 1.925 i posteriorment va fundar el Tomita Teate Ryoho (Mètode de curació amb les mans) Segons que sembla ensenyava Reiki en 4 nivells, anomenats Shoden, Ehuden, Okuden i Kaiden. Es necessitaven 5 dies a dues hores diàries per a cada nivell, menys el darrer pel que calien 15 dies.

Va escriure un llibre (Reiki To Jinjutsu Tomita Ryu Teate Ryoho) a on es donen pautes per a generar energia (Hatsurei ho) i per practicar en un mateix. Va tenir al voltant de 200.000 alumnes.

Segons un treball publicat al 2.001, al Japó de principis del segle XX van sorgir moltes de formes de curació espiritual que tenien com a nucli original els ensenyaments de Mikao Usui

HIROSHI DOI

El Sr. Hiroshi Doi, tot i formar part de la Gakkai, segueix un mètode propi, com ja s'ha apuntat el que de fet, a nivell pràctic, el situa al marge de l'associació. No s'ha d'oblidar que ell qualifica al seu mètode de "modern".

Es tracta d'una figura que en els darrers temps ha tingut una forta influència tant en el Japó com a Occident. És un home que ha estat fonamental per obrir el Reiki japonès a l'exterior.

Va conèixer un membre de la Gakkai que li va facilitar la seva entrada el 22 d'octubre de 1.993. Allà va estudiar amb Kimiko Koyama, sisena presidenta i és a través seu que utilitza el llinatge, amb el seu consentiment, tot i que Hiroshi Doi no va arribar a assolir el grau de Shínpiden. També va estudiar amb Chiyoko Yamaguchi, alumna de Hayashi.

Va publicar un llibre sobre Reiki Tradicional japonès i va fundar la Gendai Reiki Ho , com una branca pròpia de Reiki a on combina el que considera els millors aspectes del sistema japonès i de l'occidental.

Fou un dels primers japonesos que va estudiar el nivell 1 i 2 amb Mieko Mitsui, que seguia la línia occidental de la "Radiance Technique" fundada per Barbara Weber Ray, deixeble de Takata.

4.- CHUJIRO HAYASHI

La figura de Hayashi mereix una atenció especial tant per la seva tasca terapèutica com per la difusió que va donar al Reiki dins del Japó, però sobre tot perquè gràcies a ell va arribar a occident, amb tot el que va tenir de positiu i negatiu.

La part positiva fou que molta gent se n'ha pogut beneficiar. La part negativa han estat totes les tergiversacions que s'han fet als ensenyaments originals d'Usui. Però això és imputable, de manera general a la seva deixebla Takata.

Durant molts anys es va creure que Hayashi havia estat l'hereu dels ensenyaments d'Usui, com a conseqüència de les informacions que va difondre Takata i que avui sabem eren errònies.

Quan Arjava Peter va viatjar al Japó i va trobar la làpida del fundador de Reiki no va poder menys que preguntar-se : *perquè la inscripció no havia estat redactada i el projecte impulsat per Hayashi si, com deia Takata, era el seu successor?*

La resposta va venir de la sisena presidenta de la Gakkai, la senyora Koyama : *el Sr. Hayashi no va ser mai nominat successor d'Usui, perquè era un deixeble, simplement, que va fundar una escola pròpia i independent.*

A.- BIOGRAFIA

Va néixer a Tokio el 15 de setembre de 1.880. Es va graduar el 1.902 a la 30a. Classe de la Acadèmia Naval del Japó, per anar a servir a la Divisió de Patrulles del Port en el transcurs de la guerra ruso-japonesa que va tenir lloc entre el 4 de febrer d'aquell mateix any fins a la signatura del tractat de pau el 5 de setembre de 1.906.

L'any 1.918 va ser nomenat Director de l'estació de Defensa del Port de Ominato. Allà va conèixer a Kanicho Taketoni que més tard esdevindria el tercer president del Gakkai.

Es va casar amb Chie, nascuda el 1.887, un cop aquesta havia acabat el seu ensenyament secundari a l'escola de Shizuoka. D'aquest matrimoni nasqueren dos fills. El gran, que era un noi i es deia Tadayoshi, va néixer el 1903 i va estudiar a la Universitat de Keio, on es va especialitzar en Economia. Kiyou, la filla va néixer 7 anys més tard i va estudiar a la mateixa escola que la seva mare.

El maig de 1.925 va esdevenir alumne d'Usui a Tokio, però només va tenir 10 mesos per aprendre, doncs com ja s'ha assenyalat, aquest va morir el 9 de maig de 1.926. Hayashi tenia llavors 45 anys i era oficial naval a la reserva i cirurgià. Després d'ell altres oficials navals entrarien a l'escola de Reiki.

Va pertànyer a la Gakkai fins l'any 1.931, moment en que va fundar la seva pròpia clínica i escola i es va desvincular de l'associació fundada per Usui. Aquesta escola s'anomenava Hayashi Reiki Kenkyu Kai (Societat Hayashi per a la investigació de l'energia espiritual). Es diu que la seva desvinculació va ser deguda a certes diferències amb el president d'aquell moment, Juzaburu Ushida.

L'any 1935, quan vivia a Tokio a on havia instal·lat la seva clínica, va conèixer a Chiyoko Yamaguchi que va esdevenir una de les seves principals alumnes la qual va continuar treballant i ensenyant Reiki al Japó. Posteriorment ajudada al seu fill va continuar la tasca de difondre i aplicar l'energia espiritual.

B.- CLÍNICA

Es diu que la seva clínica va ser única en el seu temps. Segons sembla tenia una sala a on podia tractar de 8 a 10 pacients, que es posaven damunt de banquetes o taules baixes i als que s'aplicava Reiki per part de dos terapeutes. Un començava pel cap i l'altre per l'abdomen.

L'esposa de Hayashi, la senyora Chie actuava com a recepcionista, però a la mort del marit va seguir dirigint la clínica i actuant ella mateixa com a terapeuta.

C.- ENSENYAMENT

Sabem avui que havia elaborat una guia de sanació anomenada Ryoho Shishin que podia tenir molts punts de coincidència amb la Reiki Ryoho Hikkei que feia servir Usui. Es creu que aquesta darrera va ser redactada per Hayashi a instàncies d'Usui, donat que aquell era metge i, per tant, tenia amplis coneixements d'anatomia i patologia.

Si bé va canviar els ensenyaments d'Usui sempre li va tenir un gran respecte. Tot i desvincular-se de la Gakkai, a la seva clínica hi havia un escrit penjat a la paret amb els cinc principis del Gokai.

D.- ALUMNES

Va tenir molts alumnes, però n'hi ha dos que mereixen una especial atenció. Per una banda tenim a Chiyoko Yamaguchi, ja esmentada quina tasca és continuada avui pel seu fill Tadao, i Hawayo Takata a qui es deu la divulgació del Reiki a occidental. En total es creu que va iniciar a 13 mestres.

Yamaguchi va estudiar amb Hayashi l'any 1.938 i va cursar el Shoden i l'Okuden durant 5 dies consecutius, sistema que ara ensenya en l'escola anomenada Jikiden Reiki, regida avui pel seu fill. A aquest darrer es deu una certa obertura del Reiki japonès cap a occident. Segons que sembla el Mestratge, la Senyora Yamaguchi, no el va rebre de Hayashi, sinó d'un parent que també practicava Reiki.

E.- LA SEVA MORT

Takata va informar que Hayashi havia mort el dia 11 de maig de 1.940, de manera cerimonial, per un vessament cerebral autoinduït. Yamaguchi, en canvi informa que l'esposa li havia relatat que la mort s'havia produït per trencament d'una arteria. Altres diuen que, com era militar, el mètode honorable havia de ser el seppuku (tall del Hara).

Segons va dir a la seva dona i a la Takata es treia la vida per no haver de participar a la II Guerra Mundial. La guerra estava prenent un caire dramàtic i Hayashi sabia que més tard o més d'hora seria mobilitzat i era conscient que, tot i ser metge, hauria d'entrar en combat i, d'altra banda, no podria aplicar el Reiki, sinó que hauria de practicar la medicina tradicional en la que no creia.

També hi havia un altre factor. A causa dels seus viatges a Hawaii, per ajudar a Takata a difondre el Reiki, havia despertat sospites de ser un espia a favor dels Estats Units. Per això va decidir suïcidar-se i acabar la seva vida amb dignitat.

F.- LA SUCCESSIÓ

Segons Takata, ella era la successora de Hayashi, però com que pensava que no era oportú en aquells moments quedar-se al Japó, va dir-li a Chi, l'esposa, que administrés la clínica i el centre en lloc seu. Després de la guerra deia que li havia tornat el liderat a Chi perquè definitivament no volia viure a aquell país.

Avui sabem que en cap cas Takata era l'hereva de Hayashi. En primer lloc perquè no era la única deixeble i perquè la senyora Chie va assumir, no solament la direcció de la clínica sinó també el impartir els seminaris que feia el seu marit i va viatjar per tot Japó. Cada any visitava la filial de Daishoji per a fer les Reijukai o sessions d'harmonització.

Com que la majoria de les persones que assistien als seminaris del Sra. Chie Hayashi han mort resulta difícil de saber amb detall en que consistien aquestes trobades.

5.- REIKI A OCCIDENT - TAKATA

El Reiki a Occident té com a protagonista indiscutible a Hawayo Takata, doncs malgrat totes les distorsions que va introduir, tant pel que fa a la història com en relació a la pràctica concreta, fou gràcies a ella que avui podem gaudir d'aquest fantàstic instrument terapèutic i camí de creixement personal i espiritual.

Com que totes les informacions errònies que va transmetre ja han estat analitzades, ara ens endinsarem en la seva història personal i en la seva tasca terapèutica i docent.

A.- BIOGRAFIA

Hawayo Takata va néixer el 24 de Desembre de l'any 1900 a Hanamaulu, a l'illa de Kawai, arxipèlag de Hawaii. El seu pare Otogoro Kawamura i la seva esposa havien emigrat del Japó cap aquelles terres. Es va criar en un poble, a on el pare treballava en una plantació de canya de sucre.

Ben jove va anar a viure a una plantació veïna, per invitació de la seva propietària per a treballar en les tasques domèstiques, en un principi, cosa que la va obligar a deixar l'escola. Però en aquella hisenda va arribar a tenir la responsabilitat de supervisar la tasca dels 21 treballadors que formaven la plantilla.

Aquí va conèixer el seu marit, Saichi Takata, comptable de la mateixa plantació. Es casà i va tenir dues filles. Però el 1.930 el seu marit va morir i això la va obligar a tirar endavant les filles tota sola, en una vida que llavors era molt dura.

Cinc anys més tard de quedar vídua la seva salut havia arribat a una situació límit. Tenia una malaltia pulmonar i dolors abdominals, així com un esgotament nerviós. Com que per aquelles dates morí una germana seva, va decidir anar al Japó, a on havien retornat els seus pares, per a donar-los-hi la notícia i a cercar ajuda per a la seva salut.

D'entrada va anar a un hospital convencional. Segons relatava ella, en la mateixa taula d'operacions estant, va sentir una veu que li deia que aquella operació no era necessària. Llavors va preguntar al metge, el Dr. Maedal si no hi havia alguna altra alternativa. Aquest, sorprès per la pregunta, la va adreçar a la seva germana que era dietetista del mateix hospital, la qual la va enviar a la clínica del Dr. Hayashi.

Un cop allà, va ser rebuda per la senyora Hayashi i tractada de manera exhaustiva per dos terapeutes, com era habitual, durant 4 mesos (altres fonts parlen de 6 mesos). Un dels terapeutes començava pel cap i l'altre per l'abdomen i li feien dues aplicacions diàries.

A la fi de tractament s'havia curat del tot, fet que va se confirmat per facultatius tradicionals. En aquesta època s'havia instal·lat a viure amb la família de Hayashi i havia decidit aprendre Reiki per a mantenir la seva salut en forma, quan tornès a Hawaii.

L'any 1936 va rebre el reconeixement del primer nivell o Shoden i després d'un any de treballar, tot practicant el Reiki a la clínica del seu mestre, va assolir el nivell Okuden. L'any 1937 va tornar a Hawaii i poc temps després va rebre la visita a casa seva del Dr. Hayashi, acompanyat de la seva filla, el qual va romandre durant 6 mesis per ajudar-la a fundar el seu consultori i a difondre la tècnica amb conferències i cursos.

Finalment fou iniciada en el nivell Shínpiden o mestra, el dia 21 de febrer de 1938. L'any següent va obrir una clínica a Hilo, l'illa principal de Hawaii i una altra a Honolulu. Aviat va ser molt coneguda i reconeguda, de manera que va viatjar per totes les illes de l'arxipèlag, per Estats Units i altres països, tot difonent el Reiki.

Tot i ser budista, l'any 1976 va ser ordenada sacerdotessa honoraria de l'Església Universal del Mestre, fundada l'any 1908, per mediació d'una alumna seva. A partir d'aquest moment signarà coma reverenda Hawayo Takata.

Va treballar i va ensenyar fins poc abans de morir, tot i que l'any 1975 havia tingut un atac de cor que la portar a dir que preparava el seu retir. Cal tenir en compte que tots els seus deixebles que van rebre el mestratge ho van fer a partir de 1977. La seva ànima va deixar el cos el dia 11 de desembre de 1980, és a dir quan tenia 80 anys. Les seves restes descansen en un cementiri budista de Hawaii.

B.- TAKATA MESTRE

A la mort del Dr. Hayashi, l'any 1940 va començar a difondre, en la seva publicitat, que ella era la única Mestre viva que hi havia al món. Després ho va matisar i afirmava ser la única als Estats Units, però cap de les dues coses era veritat. Tasei Nagao, una deixeble seva de primer i segon nivell havia esdevingut Mestre al Japó l'any 1.950 i exercia als Estats Units.

Durant molts anys, fins el 1.976 no va iniciar cap mestre, de manera que només impartia el Shoden i l'Okuden. Pel primer nivell cobrava 125 dòlars (l'any 1976) pel segon 400 dòlars i pel mestratge demanava 10.000 dòlars. A la seva mort una alumna, Iris Ishikuro es va saltar l'exigència que Takata imposava als deixebles de cobrar aquesta xifra i va començar a percebre preus més raonables.

L'any 1977 en una carta a un alumna seu diu que havia format, fins aleshores, tres mestres : Harvey Gray, Virginia Samdahl i Ethel Lombardi. A la seva mort el nombre havia arribat a 22 que són :

- VIRGINIA SAMDAHL (1976)
- ETHEL LOMBARDI (1976)
- JOHN HARVEY GRAY (1976)
- DOROTHY BABA (1976)
- BETHEL PAIG (??)
- HARRY KUBOI (1977)
- FRAN BROWN (1979)
- BARBARA McCOLLOUGH (??)
- KAY YAMASHITA (??)
- IRIS ISHIKURO
- PHYLLIS LEI FURUMOTIO (1979)

- BARBARA WEBER REY (1979)
- BETHH GRAY (1979)
- PAUL MITCHELL (1979)
- BARBARA BRAWN (1979)
- WANJA TWAN (1979)
- GEORGE ARAKI (1979)
- SHINOBU SAITO (1980)
- RICK BOCKNER (1980)
- PATRICIA EWING (??)
- URSULA BAYLOW (??)
- MARY McFADYEN (??)

A tots els seus deixebles que assoliren el nivell Shínpiden els feia jurar solemnement que ensenyarien exactament el que havien après d'ella. Deia que això ho feia per preservar el mètode Usui, però en realitat ella mateixa havia introduït molts canvis, a base d'incorporar elements aliens i de deixar de banda alguns de genuïns i força importants.

Sempre ha estat polèmic saber que era exactament el que ensenyava Takata. Com que sostenia que el Reiki era un coneixement de transmissió oral podia ensenyar el que volgués. Per sort alguns deixebles prenen notes i s'ha pogut veure que allò que ensenyava anava variant segons el cas i les circumstàncies.

Per alguns autors el que ensenyava, més que anomenar-ho Reiki Usui o Reiki Hayashi, s'hauria d'haver definit com a "**Reiki Takata**".

6.- REIKI POST TAKATA

A la mort de Takata es va produir un cert desconcert per part dels 22 mestres que ella havia format. Durant molts anys havia parlat sobre la possibilitat de nomenar un successor, però mai ho va fer, o al menys no hi ha constància que ho fes.

L'any 1.982 es va fer una reunió de mestres per a debatre sobre el futur del sistema. Cap dels assistents sabia que hi havia mestres i practicants al Japó que seguien els ensenyaments de Mikao Usui. Llavors varen decidir establir una certa estructura i mètode a fi de transmetre el Reiki, amb coherència, a partir d'aquell moment.

FURUMOTO

La majoria de mestres reunits van reconèixer com a hereva de Takata la seva neta **Phyllis Lei Furumoto**. Aquest grup va constituir l'any 1983 a Canadà una organització anomenada "The Reiki Alliance" i Furumoto fou reconeguda com a Gran Mestra, títol inexistent fins aquell moment tant a occident com al Japó.

L'Alliance va ajudar molt a difondre el Reiki, però Furumoto es reservava el dret de iniciar nous mestres. Els seus deixebles podien fer iniciacions només a primer i segon nivell. A partir de 1989 aquesta norma va desaparèixer i ràpidament van sorgir molts mestres independents, doncs no pertanyien a l'Alliance ni tampoc a la "Radiance Tecnique", corrent fundada per B. Weber.

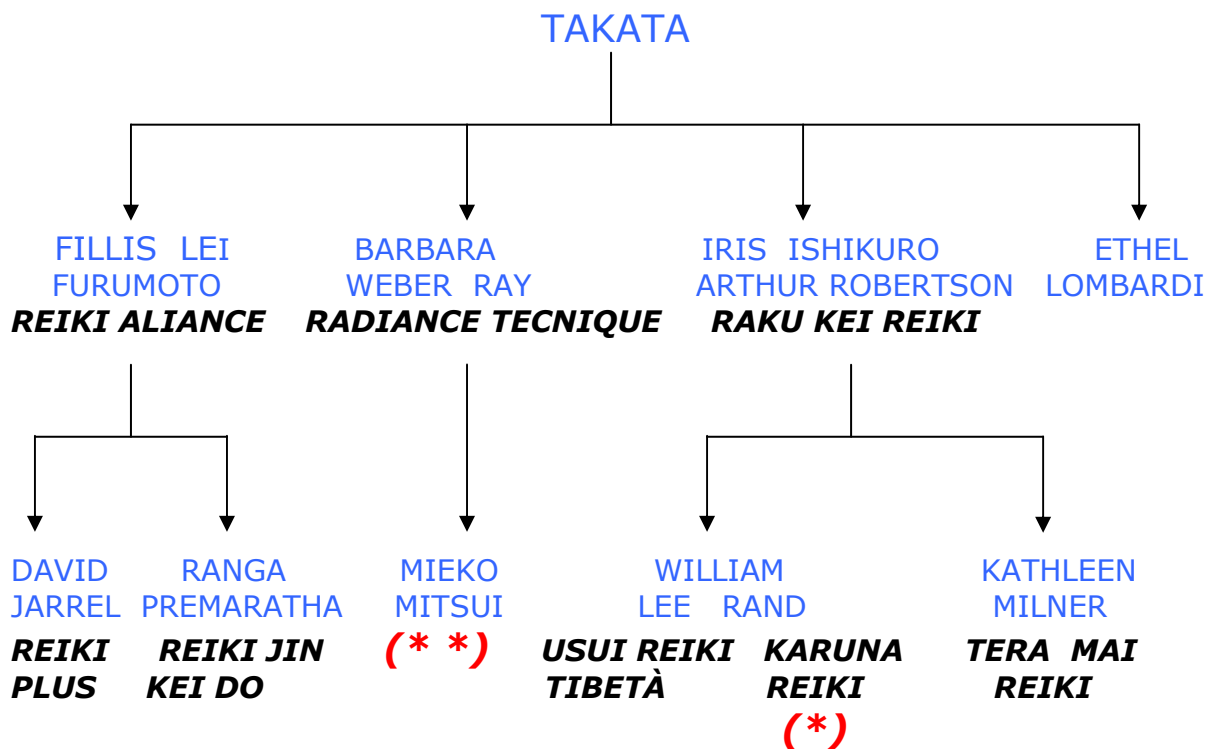
BARBARA WEBER

Una de les deixebles, **Barbara Weber Ray** no va assistir a l'esmentada reunió de l'any 1982 i d'altra banda sostenia que ella era la veritable la successora de Takata. Va crear una escola o sistema anomenat "The Radiance Technique" i a la web oficial s'afirma que és l'únic Reiki autèntic i que la resta són imitacions o invencions. De fet només una de les altres deixebles, **Virginia Samdahl** la va seguir, però també es va adherir a la Aliança, pot ser en un intent de fer de mitjancera i assolir la reconciliació entre les dues organitzacions.

Altres deixebles de Takata que varen formar escola pròpia, foren Ethel Lombardi i Iris Ishikuro. La primera va crear el Mari-El, tècnica fonamentada en el Reiki però ampliada segons les seves pròpies investigacions. No va voler pertànyer a cap de les dues organitzacions sorgides arran de la mort de la seva Mestre.

Iris Ishikuro, juntament amb Arthur Robertson, va crear el Raku Kei Reiki, que, segons que sembla, inclou tècniques que avui ensenyen molts mestres independents.

A manera de síntesi, tot seguit s'exposa un esquema amb els seguidors de Takata i les escoles que han sorgit a partir de la seva mort. De tots plegats cal destacar, per les seves peculiaritats el Karuna Reiki, que més endavant es detalla i Mieko Mitsui pel seu paper important en el retorn del Reiki a la seva pàtria d'origen: el Japó

(*) KARUNA REIKI

Es tracta d'un sistema creat per William Lee Rand i que va ser registrat a l'any 1.995. Això vol dir que per a practicar-lo cal estar diplomad per la seva escola i estar inscrit en el registre corresponent.

La seva particularitat més destacada és la d'utilitzar 12 símbols no tradicionals. És un mètode influït per el SAI BABA REIKI, que més tard va desaparèixer i que a la vegada provenia del Tera Mai Reiki.

(* *) MIEKO MITSUI

Aquesta mestra mereix un comentari doncs va ser una de les persones que van obrir el Reiki occidental als Japonesos. De fet Hiroshi Doi va estudiar amb ella la "Radiance Technique".

7.- BIBLIOGRAFIA

TÍTOL	AUTOR	EDITORIAL
REIKI, El Legado del Dr. Usui.	Frank Arjava Peter	Ediciones Uriel
EL ESPÍRITU DEL REIKI	Walter Lübeck Frank Arjava Peter William Lee Rand	Ediciones Uriel
REIKI. SISTEMA TRADICIONAL JAPONÉS	Johnny De' Carli	EDAF
MANUAL DE REIKI DE HAYASHI	Tadao Yamaguchi Frank Arjava Peter Chujiro Hayashi	Uriel Satori
LA ENCICLOPEDIA DE REIKI	Bronwen y Frans Stiene	Uriel Satori
LA VERA STORIA DEL REIKI	Frank Arjava Peter Dario Canil	Edizioni GB

